

РЕШЕНИЕ

№ 3901

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **6346** по описа за **2010** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Й. Т. Г. от гр.С. срещу РЕШЕНИЕ от 27.04.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 28 състав, постановено по гр. дело № 44706/2009г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и необоснованост на съдебното решение, като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Според касатора първоинстанционният съд не е определил справедлив размер на дължимото обезщетение за процесния имот. Възразява се също така, че в постановеното съдебно решение не е посочено коректно съдебната инстанция и реда, по който същото може да се оспорва. По тези съображения касаторът моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 27.04.2010г. на СРС, ГК, 28 състав по гр. дело № 44706/2009г. и определи справедлив размер на дължимото обезщетение.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ” - П., не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 27.04.2010г., постановено по гр. дело № 44706/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 28 състав по жалба на Й. Т. Г. е отменил РЕШЕНИЕ № 051Б от 25.08.2009 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”П.”, като вместо него е ОПРЕДЕЛИЛ на наследниците на С Г. Пурешов правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя - нива с площ от 2.627 дка, V категория, представляваща поземлен имот № 50064, нанесен в к. л. № 581 от помощен план в землището на „Горубляне”, за обезщетяване със земя и/или поименни компенсационни бонове общо в размер на 1750.90 лева.

В мотивите на съдебното решение първоинстанционният съд е приел, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие” - П. е незаконосъобразен, тъй като от приетата по делото съдебна експертиза се установява, че административният орган не е определил правилно цената на процесния имот, като е определил цената за съответното землище, а не за конкретния имот. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел също така, че при определяне размера на обезщетенията административният орган е длъжен да се съобрази единствено с нормите на Наредбата за условията и реда за установяване на текущите пазарни цени на земеделските земи.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 28 състав.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд относно законосъобразност на оспорения административен акт, а така също и по отношение начина на определяне на обезщетението за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя. В производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, предмет на преценка за законосъобразност е определения от

административния орган размер на обезщетението. Съгласно разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от ЗСПЗЗ размера на обезщетението се определя с нарочен акт от съответната ОСЗ, включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии. В съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ размерът на обезщетението се определя по реда на наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност. Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., /сега Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи, заглавие изменено в ДВ, бр. 75/2006 г./ се прилага по отношение на всички земеделски земи, включително и тези, включени в урбанизираната територия, тъй като при определяне стойността на обезщетението се взема предвид характера на земята към момента на внасянето и в ТКЗС, при хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ, какъвто е и настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл. 2 от цитираната Наредба цените на земеделските имоти изразяват цената в левове на декар в зависимост от началните цени, диференцирани според техния статут, местоположение и други икономически фактори. Цената се формира от два компонента: начална цена, която се коригира с коефициенти за диференциране. Първият компонент отразява размера на капитализираната поземлена рента според категориите на земеделските земи и пазарните условия в страната. Вторият компонент, обозначаващ диференциацията се изразява с коефициентите по чл. 4 - съществуващи обективно показатели, като площ на имота, поливност, отстояние от основни пазари, отстояние до строителните граници на най-близкото населено място и граници с път с трайна настилка. Всичко това показва, че определянето на стойността е изцяло нормативно регламентирана дейност, която следва да се извършва от ОСЗ без да се допускат нарушения на правилата на наредбата. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че за да извърши съдебен контрол на оспорения акт следва да установи дали административният орган е спазил изискванията на цитираната наредба, която е единствено приложима и определяща критериите и реда за определяне на стойността на земеделската земя. Правилно също така съдът е кредитирал неоспореното от касатора заключение на вещото лице по II-ри Вариант от допуснатата съдебно-техническа експертиза, в която е определена стойността на отстъпеното обезщетение в съответствие с приложимите норми на Наредбата.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от

27.04.2010г. на СРС, ГК, 28 състав по гр. дело № 44706/2009г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Така мотивиран, *АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав* на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 27.04.2010г., постановено по гр. дело № 44706/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 28 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.